

ת"פ 18713/11/12 - מדינת ישראל נגד מ א

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 18713-11-12 מדינת ישראל נ' א

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מ א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ליאור פרי

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכתב אישום בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); תקיפה סתם- בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש- של בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק + סעיף 380 לחוק.

2. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **6.12.15** עולה כי הוא כבן 55, פרוד ואב ל-5 ילדים בגילאי 12-30. עלה מאתיופיה בשנת 2002 עם משפחתו, כשעובר לכך- שהה יחד עם משפחתו במחנות מעבר באזור מרוחק ממקום מגוריו.

טרם עלייתו לארץ לא השתלב במסגרת לימודית כנהוג באזור מגוריו, אולם הצליח להסתייע בבני משפחתו ולמד קרוא וכתוב בשפת אמו -אמהרית.

בצעירותו סייע למשפחה בעבודת חקלאות, ובהמשך נישא לראשונה ונולדה בתו הבכורה, ובת נוספת שנפטרה בהיותה תינוקת. אשתו הראשונה נפטרה זמן קצר לאחר שילדה, ולפני כ-30 שנה נישא בשנית למתלוננת - ולהם 4 ילדים משותפים.

לאחר שעלה לארץ התגורר עם משפחתו במרכז קליטה, ולאחר מכן עבר לכפר סבא. עבד תחילה בעבודות

מזדמנות, ומשנת 2008 עובד כירקן בסופר מרקט (הציג תלושי שכר).

לפני שנה נפרד מהמתלוננת ועבר להתגורר בבית בתו הבכורה בנתניה, וכיום ממשיך לנסוע למקום עבודתו ומסייע בהוצאות הכספיות של ילדיו.

משפחת מוצאו מנתה זוג הורים, שנפטרו לפני מספר שנים, ושלושה אחים - כשהנאשם הוא הבכור, שני אחיו עדיין מתגוררים באתיופיה, ואין לו קשר עמם.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי הוא נעדר הרשעות קודמות ולא פתוחים נגדו מב"דים נוספים.

בהתייחס לעבירה דנן- תאר הנאשם כי נישא למתלוננת לפני כ-30 שנה, בתחילה הקשר היה תקין אולם בשנים האחרונות מצבה הנפשי התדרדר בשל שימוש באלכוהול, ולטענתו על רקע זה היא נהגה כלפיו באלימות ומתקשה לטפל בצורה הולמת בילדים.

מסר כי לפני כשנה עזב את הבית, ומצוי בהליך גירושין.

הנאשם אינו לוקח אחריות על המיזוס לו בכתב האישום, ולדבריו- תלונתה של המתלוננת הייתה על רקע מצבה הנפשי ורצונה להרחיקו מילדיו. הנאשם הדגיש כי כיום מנהל אורח חיים בנפרד מהמתלוננת, והציג מסמכים הקשורים להליך הגירושין.

בשיחה עם המתלוננת- תארה זוגיות סבוכה מזה מספר שנים, מסרה כי לנאשם שני ילדים נוספים מזוגיות קודמת המתגוררים באתיופיה, וכי לאורך השנים נהג הנאשם לשלוח כסף לילדיו וביקר אותם במספר הזדמנויות.

לדבריה על הרקע האמור, כשהם מתקשים להגיע להסכמות ולגשר על המחלוקות ביניהם, החל הנאשם לנהוג כלפיה באלימות. חרף ניסיונות גורמי הרווחה לסייע להם- המשיך הנאשם בהתנהגות אלימה כלפיה, ולסירוגין נהג לעזוב את הבית ולהתגורר עם בתו בנתניה.

לפני 5 שנים על רקע האלימות כלפיה אף עזבה המתלוננת את הבית למקלט לנשים מוכות, אולם חזרה להתגורר בבית לאחר שעברו הליך גישור במחלקת הרווחה.

לדבריה הנאשם המשיך לנהוג בה באלימות וניסיונות טיפול לא צלחו.

לפני כ-3 שנים עברה תאונת דרכים ומאז מתקשה לחזור לעבודה. הנאשם לא סייע לה בתקופה זו, ולתפיסתה חוותה את התנהגותו כמזלזלת ובעייתית כלפיה.

ציינה כי התגרשו סופית לפני שבועיים, אולם עדיין מנהלים הליך משפטי סביב נושאים כספיים. הנאשם מרבה להסתובב בסביבת מגוריה, לן אצל חברים בקרבת ביתה, ואף הגיע לבית כנסת בו מתפללת. לאחרונה יצר עמה קשר טלפוני והעביר לה מסר מאיים כי עליה להסכים למכור לו את הבית.

הנאשם מקפיד על תשלום המזונות אולם לאחר הגירושין הגיש בקשה להפסיק את תשלום המזונות עד למכירת הבית. לאחר הגירושין מרגישה מאוימת מפניו, ולאחרונה אף פגשה בו בקרבת ביתה במפתיע. מסרה כי שוקלת פניה למשטרה על רקע תחושת האיום מצדו, ובמקביל פנתה לגורמי הרווחה בכפר סבא.

מדיווח שהתקבל מאגף הרווחה בכפר סבא בנובמבר 2015, עולה כי גורמי הרווחה התרשמו כי הנאשם השתלב בארץ בצורה טובה מבחינת שליטה בשפה ומבחינה חברתית ותעסוקתית. לאורך השנים טופלו בני הזוג במרכז לשלום המשפחה, כשברקע סכסוך עמוק וקשה שנמשך

שנים המאופיין בחוסר אמון, ריחוק בין בני הזוג, כמו גם האשמות הדדיות בדבר תוקפנות ואלימות פיזית.

ההתערבויות השונות שהיו לאורך השנים כמו יציאתה של המתלוננת למקלט ותלונה במשטרה, יצרו הקלה רגעית ולא מעבר לכך.

בנוסף, ציינו כי טרם הפרידה נערכו מספר ניסיונות גישור אך בשל רמת המטענים הרגשיים הקיימים ביניהם, כשהם חשים מתח וכעס - הם לא צלחו.

כיום הנאשם מתגורר בבית בתו בנתניה, והמתלוננת מתגוררת עם ילדיהם בכפר סבא. הם ממעטים ליצור קשר, והנאשם מקיים קשר לא סדיר עם ילדיו.

על גורמי הסיכון להישנות עבירה - מנה השירות את הקשר הזוגי הסבוך, תקשורת לקויה, והעדר יכולת לראות את צרכי האחר, כמו גם המשך ניהול הליך משפטי כיום על רקע כספי ומשמורת, והעובדה כי הנאשם שולל את ביצוע העבירות, וכעולה מדברי המתלוננת נוקט גם כיום בהתנהגויות בעייתיות כלפיה.

על גורמי השיקום - מנה השירות את גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, התמדה בתעסוקה ותשלום מזונות לילדיו.

כיום מעריך השירות כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות.

לאור האמור, והעדר לקיחת אחריות, לא נוצר פתח להתערבות שיקומית של השירות, אין בידי השירות לבוא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן.

הומלץ על הטלת עונש מרתיע שיצמצם את הסיכון להישנות התנהגות בעייתית.

3. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1960, הורשע לאחר ניהול הוכחות בשלושה אישומים בגין עבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוגו.

מהתסקיר בעניינו עולה כי הוא אינו לוקח אחריות על המיוחס לו, ממשיך לצמצם את חלקו ולהשליך אחריות על מצבה הנפשי של בת זוגו ורצונה להרחיקו מילדיו.

מהתסקיר אף עולה כי גם כיום נוטה הנאשם להתנהגות בעייתית כלפי המתלוננת, וכי קיים סיכון להישנות עבירות דומות.

השירות לא מצא מקום להתערבות שיקומית, וממליץ להטיל על הנאשם עונש מרתיע.

הערך החברתי שנפגע ממעשי הנאשם הוא זכותו של כל אדם לביטחון אישי על גופו ובפרט- זכותה של האישה להיות מוגנת מפני בן זוגה, במסגרת התא המשפחתית.

עבירות אלימות כלפי בנות זוג הם בבחינת רעה חולה שבתי המשפט מצווים להיאבק זה.

מתחם הענישה בגין עבירת האיומים נע בין מע"ת ל-12 חודשי מאסר בפועל, ומתחם הענישה בגין עבירות האלימות נע בפסיקה -בין 9-30 חודשים לגבי אלימות קשה או 6-18 חודשים לגבי אלימות ברף נמוך יותר.

עם זאת מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, ובאירועים ישנים, כאשר האירוע החמור ביותר הוא מינואר 2013.

הגם שראוי היה להטיל מאסר בפועל - לאור אורח החיים הנורמטיבי של הנאשם השתלבותו בחברה, עותרת המאשימה לעבודות שירות, לצד מע"ת, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען מאידך, כי הנאשם אב ל-6 ילדים לרבות ילד המתגורר באותופיה, הוא נעדר עבר פלילי, וניהל הוכחות.

הנאשם עזב את הבית כבר בחודש ינואר 2015 מיוזמתו ומרצונו, לא היה כל צו הרחקה או אילוץ - אלא רצה לסיים את הקשר הבעייתי עם המתלוננת.

יש סתירה בין מה שהמתלוננת טוענת בהליכים הפליליים לבין העובדה שביקשה שלום בית, אבל הנאשם לא רצה להיות עמה בקשר, ובני הזוג התגרשו לאחרונה בנובמבר 2015.

מדובר בעבירות מלפני 4-5 שנים, ומאז לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, באופן המלמד על התנהלותו בחיי היומיום.

הנאשם עובד במקום עבודה קבוע מזה 8 שנים, הוא הדמות הדומיננטית בבית במובן החיובי - שפרנס את המשפחה במהלך השנים וגם כיום, הוא לוקח אחריות על הילדים וחינוכם, בקשר עם בתי הספר, ולאחרונה אף שילם את הסיור בפולין לאחד הילדים.

ההרשעה בתיק הקטינה משמעותית את יכולתו למצוא מקומות עבודה אחרים, כמו שמירה, כאשר ממילא סיכוייו היו נמוכים לאור העבודה שהוא נעדר השכלה.

מסקנת השירות בתסקיר לפיה קיימת מסוכנות מצד הנאשם אינה מובנית לאור העובדה כי הוא גרוש מהמתלוננת ביוזמתו, ולא נמצא עמה בקשר מזה שנה.

בנסיבות אלה, ראוי להשית עליו עונש צופה פני עתיד בדמות מע"ת, אשר מחד - לא יפגע בנאשם ויוציא אותו ממעגל העבודה וישליך גם על המתלוננת וילדיהם המשותפים, ונותן ביטוי לזמן שחלף והעדר הרשעות קודמות, ומאידך - נותן ביטוי לחומרת המעשים וירתיעו.

הנאשם הוסיף כי סיים את הקשר עם המתלוננת והתגרש ממנה. מבין שהורשע ע"י בימ"ש ומכבד את החוק. בשל התלונה בתיק זה היה עצור 5 ימים ובמקום העבודה כמעט רצו להחליף אותו בעובד אחר.

אם יענש באופן שיוציא אותו ממעגל העבודה - ילדיו יישארו ללא אוכל, והוא משלם להם גם מזונות. מתוסכל מכך שהורשע בדברים אותם לא עשה.

על כן, בגלל הילדים שלו מבקש מבימ"ש שייקל בעונשו.

4. דין ומסקנות

הערך החברתי שנפגע בנסיבות אלה הינו זכותו של הפרט לשמירה על בטחונו האישי, על גופו, שלומו ובריאותו וכן הזכות לשלוות נפש, לא כל שכן מקום בו מדובר בבני זוג במסגרת התא המשפחתי, שלשמירה על שלמותו נודעה חשיבות רבה.

על חומרת האלימות שבמסגרת התא המשפחתי עמדה הפסיקה לא אחת, כמובא למשל בע"פ 6758/07 פלוגי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 11.10.07) -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות

חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

הגם שמדובר בשלושה אירועים הנפרדים בזמן ומקום, עסקינן במסכת אירועים אלימה מצד הנאשם כלפי המתלוננת ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה, כמו גם עונש כולל בהתאם **לסעיף 40(א) לחוק**.

מתחם העונש ההולם הכולל בנסיבות אלה הינו **מאסר מותנה ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל**.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי מדובר בשלושה אירועים שהתרחשו במהלך שנה, ובהם פעל הנאשם באלימות מילולית ופיזית כלפי המתלוננת, בתוך ביתם, איים עליה כי יהרוג אותה, זרק לעברה בקבוק בירה ומלחיה, וחנק אותה בגרונה **(סעיף 40(א) לחוק)**, כל זאת תוך שהוא מנצל את כוחו וקרבתו למתלוננת **(סעיף 40(א) לחוק)**.

בעטיים של המעשים נגרם למתלוננת דימום באפה כתוצאה מהחנק, ופגיעה ברגלה כתוצאה מזריקת הבקבוק **(סעיף 40(א) לחוק)**, אולם הנזק הצפוי ממקרי אלימות עלול להיות חבלות קשות וחמורות יותר בגופו של המתלוננת, ולעיתים חלילה אף בקיפוח חייה **(סעיף 40(א) לחוק)**.

בכך, פגע הנאשם בערכים המוגנים בפגיעה ברף הבינוני, כאשר מדובר באיום בפגיעה בחייה של המתלוננת ובשני אירועים של אלימות פיזית שגרמו לחבלתה, ובאחד מהם- תוך שימוש בבקבוק זכוכית.

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי הנאשם בן 55, עלה מאתיופיה בשנת 2002, שעל פי גורמי הרווחה השתלב בארץ בצורה טובה מבחינת שליטה בשפה ומבחינה חברתית ותעסוקתית, ואף שמר על רצף תעסוקתי.

מזה למעלה משנה בני הזוג חיים בנפרד, לאחר שהנאשם עזב את ביתם המשותף, עד לגירושיהם לאחרונה. עם זאת, עדיין מצויים בהליך משפטי בנוגע לחלוקת הרכוש ומשמורת על ילדיהם המשותפים.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות, ואף לא שב להסתבך בפלילים במהלך הזמן שחלף מביצוע העבירות, חלוף זמן ניכר של כ-4-5 שנים **(סעיפים 40(א) ו-11 לחוק)**.

כפי שעולה מהתסקיר, כמו גם מניהול הוכחות עד תום בתיק, הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו ואינו מפנים את חומרתם **(סעיף 40(א) לחוק)**. הגם שניהול הוכחות הינה זכות

המוקנית של נאשם במסגרת ניהול הליך משפטי הוגן הרי שאינו זכאי להקלה בשל כך (בהשוואה לנאשם שהודה במסגרת הסדר טיעון- **סעיף 40א(6) לחוק**).

השירות אף התרשם כי קיים סיכון בעניינו של הנאשם להישנות התנהגות אלימה, בעיקר נוכח הקשר הזוגי הסבוך בין הצדדים, ניהול ההליך המשפטי על רקע רכוש ומשמורת, והתנהגויות בעייתיות כלפיה גם כיום, ולא בא בהמלצה שיקומית בעניינו - כי אם המליץ על עונש מרתיע.

עם זאת, ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, הרי שנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם שבפניי, התרשמתי כי החמרה בעונשו עלולה לגרום לנזק עצום לו ולמשפחתו, העולה על פני כל תועלת שתושג בהחמרת עונשו.

מצבו של הנאשם, המפרנס את המתלוננת באמצעות תשלום מזונות ומדור לילדיו, והשומר על יציבות תעסוקתית מאז שנת 2008, הינו עדין, ועלול להתרסק מבחינה כלכלית מקום בו יוטל עליו עונש שימנע ממנו להמשיך בעבודתו כסדרה (**סעיף 40א(2) לחוק**), דבר שאף עלול להחריף את מערכת היחסים הרעועה ממילא בין הנאשם למתלוננת.

במצב דברים זה, נוכח היותו אב המפרנס חמישה ילדים התלויים בו, וכאשר מדובר בהרשעתו היחידה במהלך חייו שהינם נורמטיביים בעיקרם, הרי שיש להעדיף את אינטרס השיקום בעניינו (**סעיף 40ד(א) לחוק**).

דברים אלה מקבלים משנה תוקף בעיקר מקום בו בזמן שחלף - עזב הנאשם את הבית, התגרש מהמתלוננת, וכיום הם מתגוררים בנפרד, הגם שממשיכים לנהל הליך משפטי סביב סוגיות רכוש וכי מדיווחה של המתלוננת לשירות עולה כי לאחרונה מפעיל עליה לחץ בנושא זה.

בנסיבות אלה, נוכח העדר עבר פלילי, חלוף הזמן, נסיבות אישיות של הנאשם, העדר לקיחת אחריות, וחומרת העבירות ונסיבותיהן, מצאתי כי יש להשית את עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה, באופן שיהיה בו כדי לאזן את מכלול שיקולי הענישה, ולקיים את עקרון ההלימה בהתאם לתיקון 113 לחוק.

5. לפיכך הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על כל עבירת אלימות או איומים.

ב. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם עד 1.5.16 - או 60 ימי מאסר תמורתו.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪ שישולם עד 1.4.16.

6. זכות ערעור לבימ"ש המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב טבת תשע"ו, 03 ינואר 2016, במעמד הנוכחים.